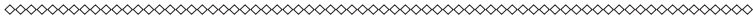

Оскар

Вайцю

Щасливий
принц

Харків
«ФОЛІО»
2019

Високо над містом, на високій колоні, стояла статуя Щасливого Принца. Він був з голови до ніг усипаний тонкими золотими листками, очі мав із яскравих блакитних сапфірів, а на руків'ї його меча горів великий червоний рубін.

І всім було любо дивитись на Щасливого Принца.

— Він гарний, як флюгер, — зауважив один з міських Радників, що мріяв зажити славу людини з вишуканим смаком. — Але не такий корисний, — додав він одразу ж, побоюючись, що його назвуть непрактичним, а це був би наклеп.

— Ну чому ти не можеш бути таким, як Щасливий Принц? — дорікнула мати малому хлопцеві, що вередував, аби йому дістали місяць з неба. — От Щасливий Принц ніколи не капризує!

— Добре, що хоча б хтось у цьому світі може бути щасливим, — прошепотів знедолений бідолаха, дивлячись на прекрасну статую.

— Він наче янгол, — говорили діти з сирітського притулку, виходячи з церкви у своїх червоних плащиках та чистеньких білих фартушках.

— Звідки ви знаєте? — заперечив учитель математики. — Ви ж ніколи не бачили янголів.

— О, ми бачимо їх уві сні, — відповіли діти, і вчитель насупив брови та строго поглянув на них, бо йому не подобалося, що діти бачать сні.

Якось уночі над містом пролітав маленький Стриж. Його друзі вже шість тижнів як полетіли до Єгипту, а він лишився тут, зі своєю коханою — прекрасною Очеретинкою. Він зустрів її напровесні, коли ловив над річкою великого жовтого метелика. Очеретинка так причарувала Стрижа своєю стрункою поставою, що він спинився з нею побалакати.

— Хочеш, я тебе покохаю? — спитав Стриж, за своєю звичкою одразу приступивши до головного, і Очеретинка низько вклонилася у відповідь. Тоді він закружляв навколо, черкаючи крилами по воді і здіймаючи срібні бризки, — це було його освідчення в коханні. І так воно тривало все літо.

— Такий зв'язок — просто сміхота, — гомоніли інші стрижи. — У цієї Очеретини ні гроша за душею, а родичів купа! — І справді, очерету на річці було повно.

А потім прийшла осінь, і всі птахи подалися геть.

Наш Стрижик почувався зовсім самотнім, а це шляхетне кохання почало йому набридати. «Вона така мовчазна, — думав він про Очеретинку, — але, боюся, надто легковажна: тільки й робить, що заграє з вітром!» То була правда — при найлегшому вітерці Очеретинка починала вихилитись на всі боки.

«До того ж вона домосідка, — міркував він далі, — а я люблю подорожі, і моя дружина, звісно, теж має їх любити!»

— Ти полетиш зі мною? — врешті-решт спитав він в Очеретинки. А та лише похитала головою — вона ж була справді прив'язана до свого дому.

— Отже, ти просто сміялася з мене! — вигукнув Стриж. — Я лечу до Пірамід. Прощавай! — І з цими словами майнув геть.

Він летів цілісінький день і надвечір опинився у місті.

— Де ж мені зупинитись? — мовив він сам до себе. — Сподіваюся, в цьому місті мені влаштують гідну зустріч!

Раптом він побачив статую на високій колоні.

— Отут я й ночуватиму, — вирішив Стриж. — Чудове місце, та ще й на свіжому повітрі!

І вмовстився біля ніг Щасливого Принца.

— У мене буде золота спальня, — втішно зауважив він, роззирнувшись довкола, і вже збирався спати; аж раптом, коли він поклав голову під крило, згори на нього впала велика крапля.

— Що за диво! — вигукнув Стриж. — На небі ані хмаринки, зорі світять ясно — звідки ж дощ? Ні, погода на півночі Європи просто жахлива. Пригадую, Очеретинка любила дощ, та їй завжди було байдуже до інших.

Впала друга крапля.

— Коли статуя не захищає від дощу, нащо вона потрібна! — обурився Стриж. — Краще пошукаю якогось затишного димаря.

ЗМІСТ

ЩАСЛИВИЙ ПРИНЦ (переклад Д. О. Радієнко)	3
СОЛОВЕЙКО І ТРОЯНДА (переклад Д. О. Радієнко)	19
СЕБЕЛЮБНИЙ ВЕЛЕТЕНЬ (переклад Д. О. Радієнко)	29
ВІДДАНИЙ ДРУГ (переклад Д. О. Радієнко)	37
ЧУДОВА РАКЕТА (переклад Д, Семчишина)	53
МОЛОДИЙ КОРОЛЬ (переклад Д, Семчишина)	71
ДЕНЬ НАРОДЖЕННЯ ІНФАНТИ (переклад Д. О. Радієнко)	91
РИБАК І ЙОГО ДУША (переклад Д. О. Радієнко)	117
ДИТЯ-ЗІРКА (переклад Д. О. Радієнко)	165